

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:

președinte:

Diaconu Iurie

judecători:

Catan Liliana

Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocata Veronica Pascal în numele inculpatului Litvin Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2020 în cauza penală privindu-l pe

LITVIN Oleg XXXXX, născut
la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.03.2018 – 06.12.2018;

Instanța de apel: 12.09.2019 – 11.03.2020;

Instanța de recurs: 12.06.2020 – 15.07.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 06 decembrie 2018, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Litvin Oleg a fost declarat vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și i s-a stabilit o pedeapsă de închisoare pe un termen de 2 ani. Conform art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării de către Litvin Oleg a pedepsei stabilite cu fixarea unui termen de probă de 1 an.

S-au încasat cheltuielile de judecată în mărime de 448 lei, suportate la examinarea cauzei penale date din contul lui Litvin Oleg în beneficiul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, la 13.01.2018, aproximativ ora 17:00, aflându-se în apropierea blocului locativ amplasat pe XXXXX, fiind în stare de ebrietate, acționând din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, a provocat un conflict cu Crivoi Andrei, în cadrul căruia a aplicat acestuia o lovitură cu piciorul în regiunea gambei stângi cauzându-i dureri fizice, iar apoi, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate l-a ultragiat pe Crivoi Andrei cu cuvinte injurioase, după care a scos din buzunar un cuțit cu care i-a aplicat o lovitură în regiunea pieptului, provocându-i

vătămare neînsemnată a integrității corporale conform raportului de expertiză medico-legală nr. 201802D0205 din 05.02.2018.

3. Necontestând încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, sentința de condamnare a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a-i aplica inculpatului pedeapsă penală sub formă de închisoare reală pe un termen de 2 ani, cu executare într-un penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului procurorul a indicat că pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de judecată este prea ușoară, datorită pericolului social sporit al infracțiunii săvârșite, instanța nu a ținut cont de scopul pedepsei care primordial trebuie să restabilească echitatea socială și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane.

Aplicarea unei pedepse non-privative de libertate, va duce la încurajarea pe viitor a săvârșirii infracțiunilor similare și de către alte persoane.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2020, apelul procurorului a fost admis, cu casarea sentinței în partea individualizării pedepsei și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează: Litvin Oleg a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și i s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea pentru care au fost condamnat, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale ale inculpatului în coroborare cu prevederile art. 61 Cod penal.

Privind gravitatea infracțiunii săvârșite, conform art. 16 Cod penal, instanța de apel a atestat că infracțiunea săvârșită, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, s-a atribuit la categoria infracțiunilor grave. Circumstanțe atenuante și agravante nu au fost identificate.

La caz, instanța de apel a considerat că instanța de fond nejustificat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal și a stabilit inculpatului un termen de probațiune.

Instanța de apel a conchis că suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, în speță îl va favoriza pe inculpat să săvârșească pe viitor acțiuni similare, iar de către alte persoane va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție.

În acest sens, instanța a menționat gradul prejudiciabil al faptei comise, faptul că anterior inculpatul a fost în conflict cu Legea fapt confirmat prin revendicarea anexată la dosar, mai mult, deși inculpatul a recunoscut vina, urmează a se reține că acesta anterior a fost condamnat cu suspendare condiționată, însă din nou a comis o infracțiune care după cum rezultă din actul de învinuire a fost comisă în stare de ebrietate, circumstanțe ce indică că inculpatul nu s-a corectat, astfel caracterul infracțiunii dar și persoana inculpatului au impus concluzia că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu va atinge scopul propus de legiuitor la art. 61 Cod penal.

Prin urmare, pedeapsa stabilită de către instanța de fond a fost considerată una ineficientă, care nu-și va atinge scopul Legii penale de corectare și reeducare a inculpatului. Mai mult ca atât, scopul pedepsei penale este restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, iar în speță, scopul pedepsei penale poate să fie atins doar prin aplicarea față de inculpat a unei pedepse penale sub formă de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în vederea atingerii scopului pedepsei prevăzut de legiuitor la art. 61 din Codul penal.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Pascal Veronica în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și pronunțarea unei noi decizii de menținere a sentinței.

În motivare recurenta a indicat că, instanța de apel a dispus pedeapsa cu închisoare fără a ține cont de posibilitatea aplicării prevederilor art. 90¹ Cod penal, și nu și-a motivat stabilirea unei pedepse reale. Nu a ținut cont de caracteristicile pozitive ale inculpatului, statutul acestuia, domiciliul și încadrarea în câmpul muncii, de faptul, că nu a fost anterior condamnat și nu a comis contravenții.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatei, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Pornind de la dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, prin care se relevă că instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat. Soluția instanței prin care se dispune inadmisibilitatea cererii de recurs, din motiv că este vădit neîntemeiată, este

precedată de efectuarea verificării temeiurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, drept urmare constatându-se că actul recurat este conform legii, fără a prezenta vreo lipsă de natură să-l afecteze și să genereze desființarea acestuia.

Din conținutul cererii de recurs, se constată că recurentul face trimitere la temeiurile de casare stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 6) din Cod de procedură penală. Potrivit acestor prevederi hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului dacă instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Recurentul solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței de condamnare în privința lui Litvin Oleg, prin care inculpatul a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal și i s-a stabilit o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 ani, iar conform art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite cu fixarea unui termen de probă de 1 an.

Analizând temeiurile invocate de partea apărării, raportate la solicitarea de mai sus și la conținutul cererii de recurs, Colegiul Penal constată că acestea nu conciliază, sunt contradictorii și se exclud reciproc. Desfășurând această concluzie, instanța menționează că recursul declarat de avocatul este mai degrabă un „apel deghizat”, decât un „efort conștiincios de a corecta o eroare judiciară”, care se bazează în mod esențial pe niște argumente necoerente și pur declarative.

De principiu, instanța de recurs preia spre examinare doar acele critici, care sunt corespunzător argumentate de recurent, cu arătarea legăturii cauzale dintre eroare de drept pretinsă că a fost admisă de instanța ierarhic inferioară și circumstanța de fapt a cauzei căreia aceasta se circumscrie. Mai mult ca atât, instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia actului judecătoresc întocmit de instanța de apel, la rândul său legalitatea sentinței este verificată de instanța de apel.

Toate alegațiile recurente descrise supra, în opinia Colegiului sunt declarative și vădit nefondate, neexistând o legătură cauzală între criticele expuse și solicitarea de a menține sentința.

Colegiul ține să noteze că susține *ad integrum* soluția instanței de apel în partea individualizării pedepsei, notând că, însăși scopul acesteia stipulat în art. 61 Cod penal de legislator, prevede că pedeapsa este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare aplicată în privința condamnaților, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea infractorilor, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestora, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie

individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat, la caz, fiind incident art. 287 alin. (3) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat Litvin Oleg cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Față de lucrul judecat de instanța de apel, Colegiul consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa aplicată infractorului este echitabilă raportată la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, care îl va descuraja pe inculpat de a comite pe viitor alte fapte infracționale.

Având în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de avocata Veronica Pascal în numele inculpatului, sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Veronica Pascal în numele inculpatului Litvin Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2020, în cauza penală în privința lui *Litvin Oleg* XXXXX ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 august 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion